

forlanger den for Landet, i meget høiere Grad ere anvendelige paa Kjøbstæderne. Endelig kan jeg ikke overbevise mig om, at der virkelig var vundet Noget, enten for Borgernes Frihed eller Lighed, eller i Henseende til Paalideligheden af Communalbestyrelsernes Beslutninger ved en saadan Lov som den, der var foreslaaet. Jeg har vel under de Forhandlinger, som sidst fandt Sted i Rigsdagen, og navnlig i Landstthinget, yttret, at der var enkelte Forandringer i denne Deel af Communalanordningen af 1841, hvor paa jeg ret gjerne kunde gaae ind, men disse Forandringer ere af den Bessaffenhed, at de deels ikke ere paaatrængende, og jeg vilde finde det lidet hensigtsmæssigt at komme med en Lov, der indskrænkede sig hertil, uden at gaae videre, og jeg kunde heller ikke vente, at en saadan Lov vilde gaae igjennem her, fordi det ikke svarede til de Hensigter, man havde med at forelægge den Lov, som nu har været forelagt, og som gik igjennem ved sidste Rigsdag, men ikke vandt Hans Majestæt Kongens Sanction. Hvad det angaaer, at man ikke har modtaget Afslaget, saa troer jeg, at det ligger aldeles i den rette Form i Udøvelsen af en saadan kongelig Forrettighed, at dens Udøvelse ikke ledsages af noget Motiv. Man kan jo iøvrigt finde Motiverne dertil i de Forhandlinger, der foregik paa den sidste Rigsdag. Naar den ærede Interpellant mener, at det forrige Forslag maatte ansees som et Regjeringsforslag, som man maatte vente Regjeringens Sanction paa, saa maa jeg tillade mig at bemærke, at det indeholdt meget væsentlige Afvigelser fra det Forslag, som var kommet fra Regjeringen, og derhos maa jeg tilføie, at der aldeles ingen Meningsuoverensstemmelse har yttret sig angaaende denne Sag i Ministeriet. Jeg kan heller ikke antage, at den Maade, hvorpaa denne Lov gik igjennem paa sidste Rigsdag, var af den Bessaffenhed, at den paa en ganske fortrinlig Maade skulde vise, at det var Rigsdagens sande Tanke og vel overveiede Villie, som fremkom. Det blev navnlig i dette Thing antaget, at det Forslag, som var gaaet igjennem i Landstthinget, i og for sig var høist ufuldkomment, men at man ikke vilde indlade sig paa noget Ændringsforslag, fordi der saa ikke

kunde blive Tid til, at Loven kunde blive færdig. Jeg troer, at det havde været meget mere hensigtsmæssigt, om man havde indladt sig paa at stille Ændringsforslag. Nu har Regjeringen ikke fundet sig foranlediget til at gaae ind paa Loven i den Stikfelse, hvori den kom frem, og deraf følger, at den ikke er Lov; derimod staaer det jo ethvert af Rigsdagens Medlemmer frit for at komme med et nyt Forslag. Dersom jeg kunde overbevise mig om, at et Forslag, som indskrænkede sig til de saa Forandringer, som jeg finder hensigtsmæssige, vilde gaae igjennem, saa skulde jeg ikke være ganske utilbøielig til at forelægge H. S. Majestæt Kongen et saadant, men derom har jeg ingen Tanke, og jeg tilstaaer, at jeg finder det i og for sig ikke ønskeligt, at der kommer et saadant enkelt Brudstykke af en ny Communallov, som ikke kan sættes i Forbindelse med Overveielse af, hvad Communalbestyrelserne skulle have at betyde, og hvilken deres Virksomhed skal være, og hvorved Sammenligning med hvad der passer sig for Kjøbstæderne og hvad der passer sig for Landet ikke kan finde Sted.

Tscherning: Vi have nu hørt, at den ærede Minister ikke i dette Møde troer at kunne indbringe noget Forslag, angaaende Landcommunerne, fordi han mener, at de Ændringer, han kunde foreslaae desangaaende, ikke ville tilfredsstille Rigsdagen, og han i det Hele taget mener, at dette Spørgsmaal om Communalordningens Forbedring ikke kan løses, uden at løses samtidigt for Kjøbstæder og Land; saaledes troer jeg omtrent Indholdet var af den ærede Ministers Svar.

Indenrigsministeren: Ja, det var kun eet Moment. Min Mening var tillige, at Spørgsmaalet om Communerens Virksomhed maatte afgjøres i Forbindelse med Spørgsmaalet om Communalbestyrelsernes Sammensætning.

Tscherning: Hvad det angaaer, at den ærede Minister maafee nok kunde have fundet sig opfordret til at indbringe en Lov, som rettede endeel af de Mangler, han selv under Forhandlingerne var bleven opmærksom paa, at der fandt Sted i Communalloven, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at den ærede Mini-